Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Trg bana Josipa Šokčevića 17
32100 Vinkovci
OIB 77561654785

Poslovni broj: P-362/2026-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Vinkovcima po sucu Ivanu Katičiću kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Nikoline Bartulović iz Vinkovaca, Ivane Brlić Mažuranić 62, OIB: 07517798208, zastupana po punomoćniku Hani Lukić Hob, odvjetnici u Vinkovcima, protiv tuženika Privredna banka Zagreb d.d., Radnička cesta 50, Zagreb, OIB: 02535697732, zastupana po punomoćniku Anamariji Udiljak, odvjetnici u Zagrebu, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane i zaključene glavne rasprave 19. listopada 2026. u prisutnosti tužiteljice, punomoćnika tužiteljice i zamjenika punomoćnika tuženika Hrvojke Čolaković, odvjetnice u Vinkovcima, 11. studenog 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnom i bez pravnog učinka nepoštena ugovorna odredba članka 13.2. Ugovora o kreditu broj: 9019983056 od 18. prosinca 2015., zaključenog između tužiteljice i tuženika, koja glasi: „ Korisnik kredita obvezuje se prije korištenja ili istovremeno s korištenjem kredita platiti Banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini od 1,30 % od iznosa kredita sukladno Tarifi Banke u kreditnom poslovanju“.

II. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d. Radnička cesta 50, Zagreb, OIB: 02535697732, da tužiteljici Nikolini Bartulović iz Vinkovaca, Ivane Brlić Mažuranić 62, OIB: 07517798208, isplati iznos od 119,45 eura (slovima: stodevetnaest eura i četrdesetpet centi), zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 29. prosinca 2015. godine do isplate, i to od dospijeća do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3%, a od 1. siječnja 2023. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d. Radnička cesta 50, Zagreb, OIB: 02535697732, da tužiteljici Nikolini Bartulović iz Vinkovaca, Ivane Brlić Mažuranić 62, OIB: 07517798208, naknadi prouzročene parnične troškove u iznosu

od 311,64 eura (slovima: tristojedanaest eura i šezdesetčetiri centa), sa zateznim kamatama, tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude tj. od 11. studenog 2026. do isplate, prema kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troškova.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je 29. svibnja 2026. podnijela tužbu u kojoj navodi da je dana 18. prosinca 2015. s tuženikom sklopila Ugovor o kreditu broj: 9019983056 na iznos od 95.673,43 kuna, s rokom otplate 120 mjeseci.

1.1. Navodi da je predmetni ugovor o kreditu sklopljen prema unaprijed otisnutom sadržaju pripremljenom od strane tuženika, kao jače/dominantne ugovorne strane, a tužiteljica ni na koji način nije bila u mogućnosti utjecati na sadržaj ugovora, niti pojedinačno pregovarati o pojedinim ugovornim odredbama.

1.2. Navodi da prema odredbi članka 81. stavka 1. Zakona o zaštiti potrošača ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Tuženik je u navedeni ugovor o kreditu ugradio odredbu točka 13.2., kojom je određena naknada za obradu kreditnog zahtjeva u visini od 1,30 %. Navodi da iz navedene odredbe Ugovora o kreditu nije vidljivo na što se ova naknada odnosi i od kojih se troškova sastoji te zašto je određena baš u tom iznosu. Navodi da se očito radi o jednostranoj odluci tuženika o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, niti je tužiteljica mogla utjecati na sadržaj navedene ugovorne odredbe. Takav način određivanja naknade potpuno je netransparentan za tužiteljicu kao potrošača, što je prouzročilo neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana. Stoga je takva ugovorna odredba protivna načelu savjesnosti i poštenja i posljedično ništetna. Također navodi da tuženik prije zaključenja predmetnog Ugovora o kreditu nije u cijelosti informirao tužiteljicu kao potrošača o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je također imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

1.3. Tužiteljica također navodi da je temeljem nepoštene – ništetne ugovorne odredbe Ugovora o kreditu (točka 13.2.) o jednokratnoj naknadi za obradu kredita, tuženik odmah na dan plasiranja kredita 28. prosinca 2015., naplatio od tužiteljice naknadu u visini od 900,00 kuna, odnosno iznos od 119,45 eura.

1.4. Tužiteljica predlaže da sud donese presudu kojom će utvrditi ništetnom odredbe ugovora o kreditu kojima je ugovorena predmetna naknada, te naložiti tuženiku da isplati tužiteljici iznos koji je naplatio temeljem navedene odredbe ugovora o kreditu.

2. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu.

2.1. Tuženik navodi da prigovara statusu tužitelja kao potrošača. Navodi da je ugovaranje naknade za obradu kreditnog zahtjeva u trenutku sklapanja Ugovora o kreditu broj 9019983056 bilo izrijekom dopušteno odnosno uređeno zakonskim odredbama.

2.2. Navodi da sukladno odredbi članka 84. Zakona o zaštiti potrošača, nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni poštene ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uočljive. Odredbom članka 13.2 predmetnog Ugovora o kreditu jasno je i nedvosmisleno ugovoreno da će ovdje tužitelj kao korisnik kredita platiti tuženiku fiksno određeni iznos u postotku, za određene protučinidbe. Službenik tuženika koji je ugovarao ovaj kredit tužitelju je jasno iskomunicirao predmetnu odredbu o naknadi i to tijekom pregovora oko ugovaranja ovog ugovora o kreditu, a isto mu je pojašnjeno i prilikom sklapanja ugovora o kreditu. Navodi da je predmetna odredba jasna, uočljiva i razumljiva i da je omogućavala tužitelju da precizno odredi njene ekonomske posljedice, iz čega proizlazi da je odredba transparentna pa nije dopušteno ocjenjivati je li takva odredba poštena.

2.3. Tuženik navodi da predmetna odredba nije bila ugovorena suprotno načelu savjesnosti i poštenja, te da tužitelj neosnovano tvrdi da ova odredba uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

2.4. Tuženik ističe i prigovor zastare kondemnatornog zahtjeva.

2.5. Tuženik osporava i naznačenu vrijednost predmeta spora u iznosu od 369,45 eura.

3. Očitujući se na navode iz odgovara na tužbu, tužiteljica navodi da se o predmetnoj ugovornoj odredbi i visini naknade nije pojedinačno pregovaralo, te da se radi o jednostranoj odluci tuženika. Također osporava prigovor zastare i prigovor koji se odnosi na označenu vrijednost predmeta spora.

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid i pročitao ugovor o kreditu (stranica 4.-9. spisa), dopis tuženika (stranica 12. spisa), knjigovodstvenu karticu (stranica 13.-15. spisa), te je saslušao tužiteljicu.

5. Na temelju ocjene provedenih dokaza sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25., dalje u tekstu: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

6. Tijekom postupka nije sporno da su tužiteljica i tuženi sklopili Ugovor o kreditu broj: 9019983056 od 18. prosinca 2015. na iznos od 95.673,43 kuna, s rokom otplate 120 mjeseci, te da je točkom 13.2. ugovora ugovorena naknada za obradu kreditnog zahtjeva od 1,30 % od ukupnog iznosa kredita.

7. Sporno je da li je ništetna odredba ugovora o kreditu temeljem koje je tužiteljici naplaćena jednokratna naknada, sporno je da li tužiteljica ima status potrošača, te je sporno je li nastupila zastara tužiteljevog potraživanja.

8. Saslušana u svojstvu parnične stranke tužiteljica je navela da je imala namjeru adaptirati obiteljsku kuću u kojoj stanuje sa obitelji radi čega je otišla u poslovnicu tuženika radi dizanja kredita. U banci je rekla koliki joj iznos kredita treba te je ugovor o kreditu sastavila banka. Prilikom razgovora sa službenikom banke isti joj nije spominjao obvezu plaćanja naknade, a niti je ona čitanjem ugovora primijetila ovu odredbu. Tek naknadno kada se počelo pričati da su banke neosnovano naplaćivale ovu naknadu, odnosno prije par mjeseci, ponovno je pogledala ugovor i vidjela da je i u njezinom slučaju naplaćena naknada. Navela je da je novac od kredita potrošila za adaptaciju obiteljske kuće te za zatvaranja obveze po ranijim kreditima koje je također podigla radi renoviranja krova na istoj kući te je i ovaj kredit bio dignut kod tuženika. U vrijeme sklapanja ugovora o kreditu bila je zaposlena te nije bila vlasnik obrta niti je imala udjela u trgovačkim društvima. Navela je da je pročitala ugovor, te da prilikom razgovora oko uvjeta kredita ona nije mogla

pregovarati o uvjetima, a ugovor je sastavila banka, te su ju zvali kad je ugovor napisan Navela je da joj bankar nije pročitao i pojasnio sve odredbe ugovora, a niti joj je javni bilježnik čitao ugovor, niti ga je pojasnio. Navela je da od banke nije odmah tražila da joj vrate novce jer nije niti znala za ovu odredbu.

9. Dakle, saslušanjem tužiteljice je utvrđeno da je ugovor o kreditu sastavila banka i da je u ugovoru bila određena naknada o kojoj tužiteljica nije mogla pregovarati. Utvrđeno je da tužiteljica nije bila obavještena o obvezi plaćanja niti o iznosu naknade.

10. Odredbom članka 49. stavka 1. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj: 41/14. i 110/15) propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Stavkom 2. istog članka propisano je da se smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Nadalje stavkom 4. istog članka propisano je da ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed formuliranom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

11. Nadalje, odredbom članka 55. stavka 1. ZZP propisano je da je nepoštena ugovorna odredba ništetna.

12. Slijedom navedenog, na tuženiku je teret dokazivanja da je s tužiteljicom pojedinačno pregovarao o naknadi za obradu kredita i visini te naknade. Međutim, tijekom ovog postupka tuženik to nije dokazao, već iz predmetnih odredbi Ugovora o kreditu, te iz iskaza tužiteljice proizlazi da se radi o standardnoj stipulaciji ugovora koja sadrži odredbu prema kojoj se tužiteljica obvezuje prilikom isplate kredita platiti banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva koja je određena u postotku od iznosa kredita.

13. Sukladno odredbi članka 295. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23., dalje u tekstu: ZOO) opći uvjeti ugovora su ugovorne odredbe sastavljene za veći broj ugovora koji jedna ugovorna strana (sastavljač) prije ili u trenutku sklapanja ugovora predlaže drugoj ugovornoj strani, bilo da su sadržani u formalnom (tipskom) ugovoru bilo da se na njih ugovor poziva.

14. Slijedom toga, o odredbama akata kreditora koji reguliraju materiju kreditiranja koji su sadržani u samom ugovoru, po prirodi stvari i ne može se pojedinačno pregovarati, a što znači da se nije moglo niti pojedinačno pregovarati o spornoj odredbi Ugovora.

15. Nadalje, sud prihvaća da je prilikom obrade zahtjeva i odobravanja kredita tuženik imao određene troškove, koji se "pokrivaju" tom naknadom. Sama činjenica da je naknada za obradu zahtjeva i odobravanje kredita određena u postotku od odobrenog iznosa kredita, što znači da korisnici kredita kojima je odobren veći iznos kredita plaćaju višu naknadu, govori u prilog tome da tako ugovorenom naknadom za obradu zahtjeva i odobravanje kredita nisu „pokriveni“ stvarni troškovi koje je tuženik imao pri obradi svakog pojedinog zahtjeva i odobravanja kredita. Naprotiv da su zaista ugovorenim naknadama za obradu zahtjeva i odobravanje kredita "pokriveni", odnosno plaćeni stvarni troškovi, tada bi ta naknada bila ugovorena u nominalnom iznosu, a ne u postotku od odobrenog iznosa kredita.

16. Budući iz provedenih dokaza proizlazi da je predmetni ugovor o kreditu pripremila banka, odnosno da se radi o tipskom ugovoru, to je očito da se o

odredbama tog ugovora nije pojedinačno pregovaralo, a niti je tužiteljica mogla pojedinačno pregovarati. Obzirom je tužiteljica na temelju odredbi kojima je ugovorena naknada platio tuženiku naknadu za obradu kredita, to je očito da su iste prouzročile značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača - tužitelja, a što znači da su navedene odredbe Ugovora nepoštene, temeljem odredbe članka 49. stavak 1. ZZP, te ništetne u smislu članka 55. stavak 1. ZZP.

17. Tijekom postupka je utvrđeno da tužiteljica ima status potrošača. Naime, prema odredbi članka 5. točka 15. ZZP određeno je da je potrošač svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti.

17.1. Uvidom u zaključeni ugovor o kreditu i saslušanjem tužiteljice utvrđeno je da je ugovor tužiteljica zaključila kao fizička osoba i da se radi o nenamjenskom kreditu koji je potrošen za adaptaciju obiteljske kuće tužiteljice i zatvaranje ranijeg kredita koji je također potrošen za adaptaciju obiteljske kuće tužiteljice.

17.2. Obzirom na navedeno, stav je suda da tužiteljici pripada pravo na pravnu zaštitu temeljem Zakona o zaštiti potrošača i to iz razloga jer njezino svojstvo potrošača proizlazi iz samih odredbi zaključenog ugovora o kreditu, iz kojeg je vidljivo da je ugovor zaključila kao fizička osobe, te da je novac od kredita potrošen za adaptaciju obiteljske kuće. Slijedom toga, namjena kredita nije bila za nikakve poslovne, obrtničke ili druge namjene, a tuženik tijekom postupka nije niti pokušavao dokazivati drugačije.

18. Slijedom navedenoga, sud je prihvatio tužbeni zahtjev i utvrdio da je ništetna odredba predmetnog ugovora o kreditu kojom je ugovoreno plaćanje naknade za obradu kreditnog zahtjeva.

19. Kako je navedena odredba Ugovora o kreditu ništetna, to se ta odredba među strankama ne može primijeniti i tuženik nema pravo na naplatu potraživanja na temelju takvih ugovornih odredbi, te je sukladno članku 323. ZOO tuženik dužan vratiti tužitelju ono što je primio po osnovi koja je utvrđena ništetnom.

20. Uvidom u dopis tuženika i knjigovodstvenu karticu utvrđeno je da je tuženik od tužiteljice naplatio naknadu za obradu kredita dana 28. prosinca 2015. u iznosu od 900,00 eura, što prema fiksnom tečaju konverzije od 7,53450 iznosi 119,45 eura.

21. Prigovor zastare je neosnovan, jer je člankom 328. ZOO propisano da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi, pa ne može zastarjeti zahtjev tužitelja kojim traži utvrđenje ništetnosti dijela ugovora o kreditu.

21.1. Vezano za zahtjev za isplatu, treba navesti da se radi o restitucijskom zahtjevu te je na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 30. siječnja 2020. zauzeto pravno shvaćanje broj: Su-IV-47/2020 prema kojem zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva, prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora ili pojedinih njegovih odredbi, a što je u konkretnom slučaju dan pravomoćnosti ove presude.

22. Tužiteljici na dosuđeni iznos pripadaju zatezne kamate temeljem članka 1115. ZOO od dana stjecanja (naplate naknade), jer je tuženik bio nepošten pa je obvezan platiti zatezne kamate od sljedećeg dana nakon što je naplatio iznos naknade. Visina stope zakonske zatezne kamate dosuđena je sukladno članku 29. stavak 2. ZOO.

23. Vezano za vrijednost predmeta spora, treba navesti da je tužiteljica u tužbi odredila vrijednost predmeta spora u iznosu od 369,45 eura. Nadalje, tužiteljica je u ovom predmetu postavila dva tužbena zahtjeva, i to deklaratorni zahtjev kojim traži da sud utvrdi ništetnost odredbe ugovora o kreditu i kondemnatorni zahtjev kojim traži isplatu novčanog iznosa naplaćenog na ime naknade za obradu kredita. U situaciji kada je deklaratorni zahtjev istaknut uz tužbeni zahtjev na činidbu i koji treba poslužiti samo za ocjenu osnovanosti zahtjeva za činidbu, on se ne uzima u obzir pri utvrđivanju vrijednosti predmeta spora, već se vrijednost predmeta spora u tom slučaju određuje samo prema novčanom potraživanju iz zahtjeva za isplatu (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odlukama Rev-374/2013-3 od 6. prosinca 2017., Rev-x-155/2010-2 od 30. lipnja 2010. Rev-214/2002-2 od 11. ožujka 2003. i druge).

23.1. Dakle, u ovom konkretnom slučaju deklaratorni zahtjev na utvrđenje ništetnosti i da je bez pravnog učinka odredbe ugovora o kreditu kojom je ugovorno plaćanje naknade za obradu kredita služi samo za ocjenu osnovanosti zahtjeva za isplatu iznosa od ukupno 119,45 eura koji je tužitelj isplatio tuženiku po osnovi te ništetne ugovorne odredbe i koji iznos je stoga tuženik obvezan platiti tužitelju. Radi navedenog sud je na pripremnom ročištu od 23. rujna 2026. odredio vrijednost predmeta spora u iznosu od 119,45 eura, temeljem odredbe članka 40. stavka 3. ZPP.

24. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavka 5., članka 155. i članka 164. ZPP-a, te kako je tužiteljica uspjela u cijelosti u sporu, to joj je tuženik dužan naknaditi trošak postupka.

25. Sud je tužiteljici priznao trošak za sastav zahtjeva za dostavom dokumentacije u vrijednosti od 25 bodova, sukladno Tbr. 36. točki 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 138/23, dalje u tekstu: Tarifa), za sastav tužbe u vrijednosti od 25 bodova sukladno Tbr. 7. točki 1. Tarife, za sastav podneska od 13. kolovoza 2026. u vrijednosti od 25 bodova sukladno Tbr. 8. točki 1. Tarife, za zastupanje na ročištima od 23. rujna 2026. i 19. listopada 2026. u vrijednosti 25 bodova za svako ročište sukladno Tbr. 9. točki 1. Tarife, za pristup ročištu za objavu presude u vrijednosti od 12,5 bodova sukladno Tbr. 9. točki 3. Tarife, odnosno ukupno 137,5 bodova. Kada se vrijednost boda pomnoži sa 2,00 eura sukladno Tbr. 54. Tarife dobije se iznos od 275,00 eura. Tužitelju pripada trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 6,64 eura i presudu u iznosu od 30,00 eura, odnosno ukupno 311,64 eura.

26. Na dosuđeni trošak tužitelju pripadaju zatezne kamate od presuđenja, sukladno članku 151. stavku 3. ZPP.

27. Zahtjev tuženika za naknadom parničnih troškova je odbijen temeljem članka 154. stavak 1. ZPP.

28. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Vinkovcima 11. studenog 2026.

Sudac:
Ivan Katičić

IVAN KATIČIĆ

Elektronički potpisano: 11.11.2026T13:07:47 (UTC:2026-11-11T12:07:47Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 95ce13b0-f2f3-4375-b10a-125a13860333

Općinski sud u Vinkovcima

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana prijema ovjerenog prijepisa iste. Žalba se podnosi ovom sudu pisano, a o istoj odlučuje županijski sud.

DOSTAVITI:
1. Odvjetnica Hana Lukić Hob, B. Jelačića 12, 32100 Vinkovci – pun. tužiteljice
2. Odvjetnica Anamarija Udiljak, Ulica grada Vukovara 224/III, 10000 Zagreb – pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-f8396**

Kontrolni broj: **0945e-2b45c-61f4e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vinkovcima** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.